ΕΤΟΣ Δ΄. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1887 ΑΡ. 114

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. — Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΜΙΑΝ ΑΛΛΟΙΩΣΙΝ.

Ἀφοῦ ὡς καθ' ἑκάστην ἀποδεικνύεται, τὸ Μ. Ἰδαρὲ ἀδύνατον νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῶν πραγματικῶν τιμῶν τῶν οἴνων καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τούτους δικαίως· ἀφοῦ ὡς εἶνε τοῦτο κατηρτισμένον ἀδύνατον νὰ ὑπερισχύῃ ἡ δικαία φωνὴ τῶν λογικῶς καὶ ὀρθῶς ἀντιτεινόντων μελῶν τῶν μεγαλειτέραν τῶν ἄλλων πεῖραν τῶν πραγμάτων κεκτημένων, διότι οἱ Ἄγγλοι ἑπόμενοι ταῖς μυστικαῖς ἐκ Λονδίνου ὁδηγίαις, προσπαθοῦν νὰ αὐξάνῃ τὸ κονδύλιον τῶν φόρων διὰ νὰ μὴ πληρόνῃ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἐλλείμματα οἱ δὲ Τοῦρκοι διὰ τοῦ βαρέος ἐπὶ τῶν οἰνοποιῶν φόρου προσπαθοῦν νὰ κάμωσι γνωστὸν τὸ θρησκευτικὸν τῶν κατὰ τοῦ οἴνου μίσος· ἀφοῦ φωναὶ καὶ διαμαρτυρήσεις παράπονα καὶ γογγυσμοὶ πέμπονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ φέρωσιν εἰς ἰσορροπίαν ἄλλην ἀραιοτέραν ἀτμόσφαιραν· ἀφοῦ τὸ «αὐτὸ εἶνε τὸ δίκαιον! ἰδοὺ αἱ ἀποδείξεις!» δὲν ἔχει τόλμην νὰ σταθῇ πρὸ τοῦ «οὕτω θέλω ἔτσι θὰ γείνῃ»· ἀφοῦ οἱ ὀδυρμοὶ τῶν καταπιεζομένων θεωροῦνται ὡς ἄδικοι καὶ παράλογοι μεμψιμοιρίαι· ἀφοῦ τέλος ὅλας τὰς θύρας τῶν δωμάτων τῆς δικαιοσύνης ἠνοίξαμεν καὶ εὕρομεν αὐτὰ κενὰ, μᾶς μένει μία καὶ μόνη θύρα τὴν ὁποίαν δὲν ἐτολμήσαμεν μέχρι τοῦδε νὰ κρούσωμεν καὶ εἰς τῆς ὁποίας τὸ πλῆκτρον τείνομεν ἤδη τὴν χεῖρα... πλὴν μίαν στιγμὴν παρακαλῶ, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀνάγκην τοιούτου βήματος.

Γνωστὸν ὅτι αἱ ἐκτιμήσεις τῶν οἴνων γίνονται πάντοτε κατὰ Δεκέμβριον ἢ Ἰανουάριον, οἱ δὲ ἐκτιμηταὶ, τὰ Ἰδαρὲ δηλαδὴ, βασίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς τιμὰς τῶν οἴνων τῆς παρελθούσης ἐσοδείας, καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς τιμὰς τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου π. χ. ἢ Αὐγούστου, ἐφεσιβάλλει τὰς ἐκτιμήσεις τῶν Ἰδαρὲ καὶ «ἐπειδὴ λέγει πέρυσιν ἀνέβη τὸ κρασὶ ἕως ἐδῶ, πιθανὸν φέτος νὰ ἀναβῇ περισσότερον, καὶ τὸ πιθανὸν αὐτὸ ἂς μεταβληθῇ εἰς βέβαιον» ἀδιάφορον ἂν ὁ τόπος φωνάζει ἀδιάφορον ἂν ὁ τύπος διαμαρτύρεται.

Ἀλλὰ εἷς οἰνοκατασκευαστὴς ὁ ὁποῖος κάμνει ἐπὶ παραδείγματι 20 γομάρια κρασὶ, θὰ πωλήσῃ ἐξ αὐτων μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τὰ τρία γομάρια διὰ ξεῖδι πρὸς 40—50 γρ, τὰ ἓξ διὰ κρασὶ κόκκινο πρὸς 80—90, τὰ λοιπὰ ἓξ διὰ κρασὶ καλὸ ἀλλὰ μὴ δυνάμενον νὰ φυλαχθῇ πρὸς 120—130, καὶ θὰ κρατήσῃ μόλις τὰ πέντε γομάρια (εἰς κάθε 20) μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ διατηρηθῇ μέχρι τοῦ Ἰουνίου καὶ νὰ τὸ πωλήσῃ 200 ἢ 250 τὸ πολύ. Ἂν θέσωμεν λοιπὸν τοὺς ἀνωτάτους ὅρους θὰ λάβῃ διὰ τὰ τρία 150
τὰ ἓξ (κόκκινο) 540
τὰ ἓξ (καλὸ) 780
καὶ τὰ πέντε 1250
ὅλα γρ. 2,720

Δὲν ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ἀγώγιον τῶν 20 γομαρίων 200—250 γρόσια, ἀφοῦ καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν τὸ ἀφαιρεῖ. Τὸ ποσὸν λοιπὸν τῶν 2,720 γροσίων μὲ λίραν ἀγγλίας 180 γίνεται 3,715. Πόσα ὅμως τὸ λογαριάζει ἡ Κυβέρνησις;

Πρῶτον ἐκ τῶν 20 γομαρίων μόλις θεωρήσῃ τὰ 6 ὡς κόκκινο κρασὶ, τὰ δὲ ἄλλα 14 τὰ καταγράφει ὡς μαῦρον. Κατὰ τὴν φετινὴν π. χ. ἐκτίμησιν καθ'ἣν τὰ κόκκινα ἐξετίμησεν 176 γρόσια καὶ τὰ μαῦρα 240, ἀντὶ 3,715 γροσίων τὰ καταγράφει 4416 γρόσια καὶ ἐπὶ τόσου ποσοῦ λαμβάνει τὸ τάτσιον· ὥστε διὰ κάθε 20 γομάρια κρασίου λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις 70—80 γρόσια περισσότερον τοῦ δικαίου της. Φαντάσθητε λοιπὸν ποῖον ποσὸν πληρώνουν οἱ ἀμπελουργοὶ ἀδίκως κατ' ἔτος! καὶ σημειώσατε ὅτι οἱ ὑπολογισμοί μας εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον συγκαταβατικοί, διότι δὲν ἀφαιροῦμεν τὰ ἀγώγια καὶ λογαριάζομεν τὴν τιμὴν καθ' ἣν ὁ οἶνος πωλεῖται παραδωτέος εἰς τὸν λιμένα, ὡς ἡ Κυβέρνησις, καὶ ὄχι τὴν τιμὴν καθ'ἣν οὗτος πωλεῖται εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς του, καὶ δὲν συγκαταριθμοῦμεν τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν πάντοτε ὑφίσταται ὁ οἰνοποιὸς εἰς τὸν φυλαττόμενον οἶνον τοῦ ὀπρίου πολλάκις τὸ ἥμισυ ξυνίζει πρὶν φθάσῃ τὸν Μάϊον.

Τὸ κακὸν λοιπὸν εἶνε ὡς βλέπομεν ἀθεράπευτον. Τί μᾶς μένει νὰ ἀπαιτήσωμεν; (καὶ βάλλομεν τοῦτο ὑπ' ὄψιν τῶν Βουλευτῶν μας) Νὰ ἀπαιτήσωμεν ὥστε ἡ ἐκτίμησις τῶν οἴνων ἑκάστου ἔτους νὰ γίνεται περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, κατὰ Σεπτέμβριον δηλ. ἢ Ὀκτώβριον καθ' ὃν κλείουν πλέον αἱ τιμαὶ τῶν οἴνων τοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως ἐκείνης νὰ ἐξοφλᾷ ὁ οἰνοποιὸς τοὺς φόρους τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μείνῃ χρεωμένος ὁ ἀμπελουργὸς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, πρέπει ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς οἰνοπαραγωγῆς νὰ ὁρίζεται μία ὀνομαστικὴ τιμὴ καθ' ἣν νὰ ἐξακολουθῇ ὁ χωρικὸς, κουβαλῶν τοὺς οἴνους, νὰ ἐμβάζῃ εἰς τὸ τελωνεῖον τὴν ἀναλογίαν, περὶ δὲ τὸ τέλος νὰ ἐξοφλᾷ κατὰ τὴν τιμὴν ἥτις θὰ ὁρισθῇ. Τὸ τοιοῦτον ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ γείνῃ ἀφορμὴ νὰ λείψῃ τὸ μέγα ἀδίκημα καθ' ὃ κατὰ τὰς ὑψηλὰς τιμὰς παρελθούσης μικρᾶς ἐσοδείας πληρόνεται ζιντζιριὲς παρούσης πλουσίας ἐσοδείας καθ' ἣν συνήθως αἱ τιμαὶ εἶνε ἀσήμαντοι, θὰ γείνῃ πρὸς τούτοις ἀφορμὴ νὰ κρατῶνται τακτικώτεραι, δικαιώτεραι καὶ λεπτομερέστεραι σημειώσεις. Τοῦτο καὶ μόνον μᾶς ἔμενε πλέον. Διαρρύθμισιν τοῦ Ἰδαρὲ, ὄχι· μεταβολὴν τοῦ συστήματος, ὄχι· τοὐλάχιστον μίαν ἀλλοίωσιν. Οὐδὲ τοῦτο ἐπιτρέπεται;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Οὐδέποτε ἴσως, λέγει ἡ «Νέα Ἡμέρα» εὑρέθη ἡ Εὐρώπη εἰς παρομοίαν θέσιν. Καμμία ἔρις μεταξὺ Δυνάμεων δὲν ὑπάρχει, καὶ ὅμως θεωρεῖται προσεχὴς μέγας πόλεμος καὶ ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις παρασκευάζονται ὡς νὰ εὑρίσκωνται εἰς παραμονὰς ἀγῶνος περὶ τῶν ὅλων. Ἡ Ρωσσία καλεῖ, πρώτην ταύτην φορὰν, εἰς γυμνάσια δεκακισμυρίους ἐφέδρους, παρὰ δὲ τῶν Βουλῶν τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πέστης ἐζητήθησαν ἑκατομμύρια πρὸς ὁπλισμὸν τῆς ἐφεδρείας καὶ τῆς πανστρατιᾶς. Οἱ ἐν Βιέννῃ δικαιολογοῦσι τοὺς ἐξοπλισμοὺς ὑποδεικνύοντες τὰ πρὸς δυσμὰς πυκνούμενα νέφη. Τοὐναντίον τὰ ἀγγλικὰ φύλλα θεωροῦσι τὰς γαλλογερμανικὰς σχέσεις ὅτι κατηυνάσθησαν ὁπωσοῦν ὁ δὲ μέγας κίνδυνος κεῖται πρὸς ἀνατολὰς, ἐν τῇ ἀδιαλλάκτῳ ἀντιθέσει τῶν συμφερόντων Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας. Οἱ Γάλλοι

καταγγέλουσι τοὺς Γερμανοὺς καὶ οἱ Γερμανοὶ τοὺς Γάλλους. Ὁ κατὰ τὰ σύνορα Γερμανικὸς στρατὸς ἀνῆλθεν εἰς ἐπίροβον δύναμιν, ἰσχυραὶ δὲ γερμανικαὶ περιπολίαι ἐτάχθησαν ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς πρὸς σύλληψιν δῆθεν τῶν ἐξ Ἀλσατίας καὶ Λωραίνης λιποτακτῶν. Ἀλλ' ἐνῷ ἐκ Γερμανίας πέμπονται ἀπαύστως στρατιῶται εἰς τὰ σύνορα, αἱ κατὰ τὰ σύνορα γαλλικαὶ ἀρχαὶ διετάχθησαν ἐν ᾗ ἂν περιπτώσει παραβιασθῇ τυχαίως ὑπὸ γερμ. περιπόλου τὸ γαλλ. ἔδαφος, ν' ἀναφέρωσιν ἁπλῶς τὸ γεγονὸς εἰς Παρισίους.

Ὁ Ἰωακείμ ὁ προπρώην Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπισκέπτεται τὰ Ἱεροσόλυμα. Διέβη ἐντεῦθεν διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ. Ὁ δὲ Ἰωακείμ Δ', ὁ ἐσχάτως παραιτηθεὶς τῆς Πατριαρχείας, ἀπεβίωσεν ἐν Χίῳ τὴν 18ην Φεβρουρίου. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς κηδείας του, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν εἶδεν ἀκόμη ἡ Χίος, ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ· ἤρξατο τὴν 9ην π.μ. ὥραν καὶ ἔληξε τὴν 6.30. Συμμετέσχον καὶ αἱ ἀρχαί, καὶ ὁ στρατὸς καὶ τὰ προξενεῖα. Ἐτάφη ἐν Καλιμασίᾳ τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι.

Βερολῖνον.—Ἄδεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ὁ Τσάρος μεταβήσονται εἰς Βερολῖνον τὴν 22 Μαρτίου ἐπὶ τῇ 90 ἐπετηρίδι τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἀλλ' ἡ εἴδησις αὕτη στερεῖται ὑποστάσεως.

Πετρούπολις.—Ἡ αὐλὴ διανοεῖται νὰ διέλθῃ τὸ ἔαρ ἐν Κριμαίᾳ. Διαταγαὶ διεβιβάσθησαν ὅπως ἄχρι τῆς 15 Μαρτίου εὐτρεπισθῶσι τὰ ἐν Λειβαδίᾳ ἀνάκτορα.—Ἄδεται ὅτι ὁ κ. Ἰγνάτιεφ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Γιέρς· τοῦτο δὲ ἐτάραξεν ὀλίγον τὰ νεῦρα τῶν πολιτικῶν διότι ὁ Ἰγνάτιεφ εἶνε ἄνθρωπος τῶν ἔργων καὶ οὐχὶ τόσον φίλος τῆς Γερμανίας.

Ἰταλία.—Οἱ Ἰταλοὶ θεωροῦν ὡς αἰτίους τῆς ἥττης των ἐν Μασσάουα τοὺς Ἕλληνας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας, λέγουν, ἕνεκεν τῆς κοινότητος τῆς θρησκείας ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ αὐτοὺς μόνον ἔχει διερμηνεῖς· αὐτοὶ δὲ, κύριος οἶδε, τί συμβουλὰς δίδουν εἰς αὐτὸν καὶ πῶς μεταφράζουν τὰς ἐπιστολὰς τῶν Ἰταλῶν στρατηγῶν. Ὁ Ἕλλην τῆς Μασσάουας! ἰδοὺ ὁ ἐχθρός μας.

26 Φεβρ.— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας συνδιαλεγόμενος μὲ τὰς ἐπιτροπὰς εἶπεν ὅτι ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.—Ἐ τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐγένετο παραδεκτὸς ὁ στρατιωτικὸς προϋπολογισμὸς ἀνερχόμενος εἰς 18,400,000 συμπεριλαμβανομένων κατὰ τὸν Ὑπουργὸν Σπάνχοπ μεταλλαγῶν τινων εἰς τὴν κινητοποίησιν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τινας ὀχυρώσεις.—Ἐντύπωσις ἐπικρατεῖ ἐν Λονδίνῳ ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ μείνῃ ἥσυχος. —11 ἀξιωματικοὶ καὶ 120 στρατιῶται κατεδικάσθησαν εἰς διαφόρους ποινὰς καταναγκαστικῶν ἔργων. Ρωσσικὴ ἐγκύκλιος χρονολογουμένη πρὸ τῶν ἐκτελέσεων ζητεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς ἐπιρροῆς τῶν Δυνάμεων ἐν Σοφίᾳ ὅπως ἐμποδίσωσι τὰς βιαιοπραγίας, δὲν ἐλήφθη ὅμως ἡ μετὰ τὰς ἐκτελέσεις. Ἡ ἐφημερὶς τῆς Πετρουπόλεως ἐν σφοδροτάτῳ ἄρθρῳ κηρύττει ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῆς Ρωσσίας ἐξηντλήθη.—Ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐψηφίσθη εἰς τὴν Ρεῖχσταγγ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. —Τῇ μεσολαβήσει τῆς Γερμανίας ἐστάματησαν αἱ ἐχθροπραξίαι μεταξὺ Πορτογαλλίας καὶ Ζανζιάρης.

ΕΛΛΑΣ

(ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ)

Εἴπομεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι θὰ καταχωρίζωμεν τὰς ἐκτεταμένας συζητήσεις τῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε βαρὺ διὰ φύλλον ὡς τὸ ἰδικόν μας. Μᾶς ἀρέσει πάντοτε ἡ συντομία, καὶ ἐν συντομίᾳ θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ περιγράφωμεν τὰ τῆς Βουλῆς.

Ἡ τροποποίησις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸ 8ον ἄρθρον τοῦ «περὶ ἐκτιμήσεως» ὁ κ. Καρεμφυλάκης εἶνε ὅτι αὐτὰ τὰ Ἐπαρχιακὰ Ἰδαρὲ εἶνε καταλληλα διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὅτι εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ γίνεται πᾶσα ἔνστασις, νὰ συνέρχωνται δὲ τρεῖς μῆνας κατ' ἔτος Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον καθ' οὓς μάλιστα νὰ μισθοδοτῶνται τὰ μέλη, διὰ νὰ ἐξετάζωσι τὰς διαφοράς. Ὁ κ. Κόλλυερ εἶπεν ὅτι δὲν εἶνε καταλληλα τὰ Ἰδαρὲ διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ ὅτι εἶνε ἄδικον νὰ ἀποφασίζωσι διὰ τὰ κτήματα τῶν φίλων καὶ τῶν γειτόνων των. Ὁ κ. Καρεμφυλάκης ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶνε ξενότροπος καὶ περίεργος διότι κατ' αὐτὴν πρόκειται νὰ ἐξαιρῶνται ἀπὸ τῆς δίκης καὶ ἀποφάσεως οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι κατάγονται ἀπὸ τὰ ἴδια μέρη· εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ μᾶς ἔλεγεν ὁ κ. Κόλλυερ ὅτι εἰς γαλλικὰ μέρη πρέπει νὰ δικάζωσιν Ἄγγλοι, καὶ εἰς ἀγγλικὰ Γάλλοι διότι ἄλλως δὲν θὰ δικάζωσιν εὐσυνειδήτως. Ὁ κ. Λέου ἀντέκρουσεν ὅτι τὰ Ἰδαρὲ δὲν εἶνε καταλληλα διότι αὐτὰ σύγκεινται ἀπὸ πρόσωπα ἔχοντα κτήματα καὶ ἐπηρεάζονται. Κατόπιν ὁ κ. Γ. Μαληκίδης ὑπεστήριξε τὴν τροποποίησιν ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὴν καταλληλότητα τῶν Ἰδαρὲ συμβουλίων. Τὰ Ἰδαρὲ συμβούλια, εἶπεν, στηρίζονται ἐπὶ ἀρχῆς ὑγιοῦς· διότι εἰς πᾶν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν πρέπει νὰ λαμβάνουν μέρος καὶ τὰ δύο μέρη. Ἐὰν τὰ συμβούλια αὐτὰ ἀντεπροσώπευον μόνην τὴν Κυβέρνησιν θὰ ἦσαν δεσποτικώτατα, ἐὰν δὲ μόνον τὸν λαὸν θὰ ἦσαν ἀναρχικά. Πολὺ λοιπὸν καταλληλότερα εἶνε αὐτὰ τὰ μέλη τοῦ Ἰδαρὲ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα αὐτὰ τὰ μέλη τοῦ Ἰδαρὲ θὰ ἐκλέγωσιν. Ἐὰν τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ὁποίαν ὁρίζει τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐξαιρεῖ τοὺς κτηματίας διότι θὰ ἐπηρεάζωνται, πῶς λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Ἰδαρὲ θὰ ἐπηρεάζωνται ἐὰν ὦσι κτηματίαι; Ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβὴν ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ τοῖς δοθῇ μικρά τις τοιαύτη διὰ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ἐπιμελεστέρους καὶ προσεκτικωτέρους εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔργον των· ἄλλως οὐδεμίαν ἄλλην ἀμοιβὴν θὰ ἔχωσιν εἰμὴ ὅτι ὑπηρετῶσι τὴν πατρίδα των... Κατόπιν ὁ κ. Ρῶσσος ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα ἂν τὰ συμβούλια Ἰδαρὲ δύνανται νὰ ἐξασκῶσι δικαστικὴν ἐξουσίαν καὶ κατέληξεν ὑποστηρίζων τὴν τροποποίησιν ἥτις διὰ ψηφοφορίας ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 10 κατὰ 6. Εἶτα ὁ κ. Κόλλυερ ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς περαιτέρω συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου διὰ νὰ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις.

Εἰς τὴν 9ην συνεδρίασιν ὁ κ. Δικαῖος ἠρώτησεν πόσα μέχρι τοῦδε ἐδαπανήθησαν εἰς ἀποδέθρας καὶ πόσα εἰσεπράχθησαν ἀποδαθρικὰ τέλη. Ὁ δὲ Ἀρχιγραμματεὺς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Δαπάναι ἐπὶ ἀποβαθρῶν καὶ γλωσσῶν						
Ἐν Λάρνακι	Λίρ. στ.	8,123	σελ.	13	γρ.	7
» Λεμησσῷ	»	8,840	»	4	»	0
» Πάφῳ	»	448	»	14	»	1
» Ζυγίῳ	»	794	»	7	»	5
» Ἀμμοχώστῳ	»	84	»	3	»	8
» τῷ λιμένι Κυρηνείας		4,500	»	0	»	0
Λάρνακος καὶ Λεμησσοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1878-1879		1,000	»	0	»	0
	Λίρ. στ.	23,791	σελ.	3	γρ.	3
Εἰσεπράχθησαν δὲ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1887		21,910	»	0	»	0

Μετὰ ταῦτα ἐψηφίσθη κατόπιν μεγάλης συζητήσεως καὶ μετὰ τροποποιήσεων τὸ νομοσχέδιον «περὶ τῆς δεκάτης τοῦ λίνου καὶ λινοσπόρου» κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπὸ 1 Ἰουνίου 87 παύει ἡ δεκάτη τούτων καὶ θὰ λαμβάνηται μόνον εἰς τὴν ἐξαγωγήν. Εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν κατετέθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887—1888. ἠλαττωμένος κατὰ 500 μόνον λίρας, ὁ ὁποῖος θὰ μελετηθῇ καὶ συζητηθῇ κατόπιν.

Εἰς τὴν 10ην συνεδρίασιν ἀπερρίφθη μετὰ πεισματώδη συζήτησιν τὸ «περὶ καλλιτέρας προστασίας τῶν ῥείθρων καὶ ὀχθῶν τῶν ποταμῶν» καὶ ἐψηφίσθη τὸ «περὶ στρώσεως ὁδοῦ ἀπὸ Λευκάρων εἰς Κοφίνου μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ στρωθῇ ὁδὸς καὶ ἀπὸ Κοφίνου εἰς Λάρνακα. Κατόπιν δὲ ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Ἀχαιδίου περὶ τῆς παραγωγῆς διαφόρων προϊόντων τῆς νήσου τοῦ 1886 ἀνεβλήθη ἡ συνεδρίασις μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

Κατὰ τὴν 11ην συνεδρίασιν ὁ κ. Μ. Ἐμφιετζῆς ἐπρότεινεν αὔξησιν ἐπιχορηγήσεως τῶν σχολείων κατὰ χιλίας λίρας. Ὁ κ. Δ. Α. Νικολαΐδης ὑποστηρίζει διὰ μακρῶν τὴν ἀνάγκην αὐξήσεως ἐπιχορηγήσεως περιέγραψε δὲ μὲ μαῦρα χρώματα τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν Ἀφίων καὶ τῶν Καρπασίων οἵτινες δὲν δύνανται νὰ καταβάλλωσι τίποτε σχεδὸν διὰ τὰ σχολεῖά των. Κατόπιν ὑπὲρ τῆς παιδείας ὡμίλησε πολὺ καλὰ καὶ ὁ Ρασὶτ ἐφένδης καὶ κατόπιν ἐψηφίσθη καὶ τοῦτο ἀλλὰ χωρὶς νὰ ὁρισθῇ ποσόν. Κατόπιν ὁ κ. Δ. Α. Νικολαΐδης καὶ ὁ κ. Ῥῶσσος ἐπρότειναν περὶ ἐλαττώσεως τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῶν χωρούντων ἄνω τῶν 1000 τόνων. Ὁ κ. Νικολαΐδης ἀπέδειξεν ὅτι πολλάκις ἀτμόπλοια ἐγγίζοντα εἰς τὴν Κύπρον πληρόνουσι περισσότερα ναυτιλιακὰ παρὰ ἀπὸ τοὺς ναύλους τοὺς ὁποίους λαμβάνουν. Ὁ Ἀρχιλογιστὴς εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εὑρίσκεται ἤδη ὑπὸ σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρεκάλεσε τοὺς προτείναντας καὶ ἀπέσυραν τὴν πρότασίν των, ἡ δὲ συνεδρίασις ἀνεβλήθη διὰ τὴν 10 Μαρτίου καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμός.

* *
*

Εὑρισκόμεθα ὡς εἰς Μάϊον πλήρη τοσαύτη εἶνε ἡ θερμότης τοῦ Ἡλίου καὶ ἡ ξηρασία. Δεινὴ δυστυχία μᾶς ἐπαπειλεῖ. Ἐὰν ἀκόμη ἐντὸς 10 ἢ τὸ πολὺ 15 ἡμερῶν δὲν βρέξῃ πᾶσα πλέον ἐλπὶς ἀπώλετο. Ἀλλὰ καὶ ἂν βρέξῃ πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ ἐκ διαλειμμάτων νὰ βρέχῃ ἄλλως οὐδὲν κατορθοῦται.

* *
*

Ὁ διατριβογράφος τῆς «Ἀληθείας» ἀνέλαβε μετὰ δικτατορικοῦ ὄντος ὕφους μεστοῦ ἐμπαθείας νὰ διαψεύσῃ ἡμᾶς διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων. Ἀπαριθμήσαντες ἡμεῖς κατὰ προσέγγισιν πάντοτε τὰ θρονικὰ εἰσοδήματα ὅπως δῶμεν ἁπλῶς νύξιν τινὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ δημοσίου, οὔτε τὴν ἀξίωσιν εἴχομεν ὅτι ἐδώσαμεν πάνω 'ς τὴν ἀκρίβειαν οὔτε διάθεσιν εἴχομεν νὰ ἐρευνήσωμεν ἀνερεύνητα κἀτάστιχα καὶ ἐξελέγξωμεν ἀνεξελέγκτους λογαριασμούς. Ἀλλ' ἡ ἐμπάθεια μεθ' ἧς ἀντικρούει ἡμᾶς ὁ διατριβογράφος τῆς «Ἀληθείας» εἶνε τόση ὥστε τῇ ἀληθείᾳ τὸν νομίζει τις, ὅτι θεωρεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν ὑπόλογον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς. Καὶ εἰς τοιαύτην ἐμπάθειαν ὀφείλει τις ν' ἀντιτάττῃ σιγήν, πλὴν θὰ ἀπαντήσωμεν προσεχῶς διὰ ν' ἀποδείξωμεν ποῦ ἔγκειται τὸ λάθος ἡμῶν καὶ ποῦ ἡ ἀλήθεια τοῦ διατριβογράφου τῆς «Ἀληθείας.» Συνιστῶμεν ὅμως

τῷ διατριβογράφῳ τῆς «Ἀληθείας» νὰ μὴ λησμονήσῃ ὅτι διὰ τὴν παρελθοῦσαν διαχείρισιν τῆς ρηθείσης περιουσίας ἡμεῖς μὲν διετυπώσαμεν τὸ «περασμένα ξεχασμένα», ἐκεῖνος δὲ «ἀποστέργει τοῦ νὰ ἦνε ὀπαδὸς τοῦ λογίου τούτου». Πρῶτος λοιπὸν ἐκεῖνος ἔδοτο ἀφορμὴν ἀναμνήσεως τῶν περασμένων.

* *
*

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἡ ἐκ μέρους τῆς Α. Μακαριότητος πρόσκλησις ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας πρὸς ἐκλογὴν Μητροπολίτου θὰ λάβῃ χώραν μετὰ τὸν Λαμπράν.

* *
*

Αἱ ἱπποδρομίαι τῆς Λευκωσίας ἀνεβλήθησαν ἕνεκεν τῆς Μ. Ἑβδομάδος διὰ τὴν 9 καὶ 10 Ἀπριλίου (21 καὶ 22)

* *
*

Ὁ πρώην Ἀστυνόμος τῆς πόλεώς μας Κ. Fisher λαβὼν ἄδειαν τετραμήνου ἀπουσίας, μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀξιοτ. διοικητοῦ ἡμῶν κ. Michel ὃν ἀντεπροσώπευεν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του, ἀνεχώρησε μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του διευθυνόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

* *
*

Ἤρξαντο καὶ πάλιν οἱ χωρικοὶ νὰ ταξειδεύωσι διὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ μ' ὅλην τὴν δυστυχίαν ἥτις καταπιέζει τὸ βαλάντιόν των. Εἶνε πραγματικῶς τοῦτο μία ἀνοησία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων. Νὰ ἔχῃ κανεὶς καλὰ τοὺς τρόπους του δὲν πειράζει ἐννοεῖται νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα μέρη· ἀλλὰ νὰ μὴ ἔχουν πολλοὶ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον καὶ ὅμως νὰ νομίζουν ὅτι ἂν δὲν ὑπάγουν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ δὲν θὰ σωθῶσιν. Ἐγενόμεθα μάρτυρες τῆς ἑξῆς σκηνῆς συμβάσις ἐνταῦθα. Γυνή τις χωρικὴ παρουσιάσθη εἰς ἕνα ἱερέα τῆς πόλεώς μας καὶ μετὰ δακρύων σχεδὸν τῷ ἔλεγε τὰ ἑξῆς :

— Σὲ παρακαλῶ δάσκαλέ μου! 'ς τὴν ψυχὴν τῶν γονιῶν σου νὰ μοῦ κάμῃς μιὰν χάριν.

— Λέγε κυρία μου· τί θέλεις;

— Μὰ παρακαλῶ σε πολλὰ 'ς τὸν Θεὸν κ' εἰς τὰ χέρια σου νὰ μὴ μοῦ ἀρνηθῇς.

— Καλὰ λέγε νὰ δοῦμεν.

— Μὰ δὲ με καὶ λυπήθου με εἶμαι χρεμαμένη πάνω σου.

— Τέλος πάντων λέγε καὶ ἂν μπορῶ θὰ σὲ βοηθήσω εἰς ὅ τι θέλεις.

— Μπορεῖς μπορεῖς· σὰν θέλεις δὲν ἔν τίποτε.

— Μὰ τί εἶνε;

— Θωρεῖς με; δὲν ἔχω ποῦ τὸν Ἥλιον μοῖραν· εἶμαι καθὼς μὲ βλέπεις· μίαν πεντάραν δὲν κρατῶ· νὰ βγῇς ἔξω νὰ μοῦ γυρίσῃς ἕνα δίσκον διότι θὰ πάγω 'ς τὸν ἅγιον Τάφον.

— Καὶ καλὰ χριστιανή μου· ἀφοῦ δὲν ἔχεις τίποτε ποία ἡ ἀνάγκη νὰ πᾷς εἰς τὸν ἅγ. Τάφον; μεῖνε ἄλλην φορὰν ἴσως εὐκολυνθῇς καλλίτερα.

— Ὄϊ δάσκαλέ μου· δὲν γίνεται· ἐτάχτικα καὶ θὰ πάγω.

Φαντάσθητε ποίαν ἰδέαν ἔχουν οἱ χωρικοὶ διὰ τὸν ἅγιον Τάφον.

* *
*

Κατηρτίσθη πλέον ὁριστικῶς καὶ ὁ «Σύλλογος Μυριανθέων ἡ Ἰσότης» ἐν τῷ οἰκήματι τοῦ κ. Α. Καραγεωργιάδου. Μέλη τοῦ Συλλόγου συγκαταριθμοῦνται μέχρι τοῦδε περὶ τὰ 40, μὲ λιραίαν ἐτησίαν σύνδρομὴν, μέλη δὲ τῆς ἐκλεχθείσης διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι οἱ ἑξῆς κ.κ. Μ. Μαυροσκούφης, Θ. Σχίζας, Πρ. Κουδουνάρης, Ν. Δ. Ὑδαρίδης, Γαβρ. Καχριμάνης, Ἀγαθ. Καραγεωργιάδης καὶ Λουκᾶς Λουκίδης. Περιττὸν νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν τοιούτων καταστημάτων, κέντρων ἑνότητος καὶ ἰσχύος, εὐχόμεθα δὲ ὅπως ἡ διαρκὴς ἡ ὕπαρξις τούτων.

* *
*

Διὰ τῆς συναδέλφου «Ἑνώσεως» δίδεται ἡμῖν συμβουλή τις ὑπὸ τριῶν Κυρηναϊκῶν ἀστέρων νὰ μὴ δημοσιεύωμέν τι ἀνεξετάστως. Καλὴ ἡ συμβουλὴ καὶ εὐχαριστοῦμεν τοὺς τρεῖς ἀστέρας ἀλλ' ἡ συμβουλή των εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ πρὸ πολλοῦ, ἀπόδειξις δὲ τοῦ ὅτι ὅσα ἐγράφησαν ἀνωνύμως καὶ πλαγίως εἶνε ἀληθῆ, εἶνε ὅτι ἡ σκούφια των ἐτέρχασεν εἰς τὴν κεφαλὴν (ἢ τὰς κεφαλὰς) τῶν τριῶν ἀστέρων· διότι ἐὰν ἦσαν ἀνυπόστατα διατὶ τὰ πῆραν πάνω των οἱ τρεῖς ἀστέρες; Ἔπειτα· ὁ συμβουλεύων πρέπει νὰ ἦνε γνωστὸς ὅσον καὶ ὁ συμβουλευόμενος· διατὶ δὲν ἔγραψε πρὸς ἡμᾶς ἢ νὰ ὑπογράψῃ τὴν συμβουλὴν καὶ διὰ τοῦ ἀληθοῦς ὀνόματός του; Τοῦτο μάλιστα εἶνε ἀναγκαῖον πρὶν δημοσιεύσωμεν κάποια νόστιμα δικαστικὰ Κυρηνείας..... Τί μὲ ἀστέρας πρέπει νὰ ἔχωμεν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς; ἀστεροσκόποι θὰ γίνωμεν;

* *
*

Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ τεχνίτης ἄριστος ὁ κ. Ἀντώνιος Βλάκοβιτς κατασκευάζων διάφορα καπέλλα εἰς διάφορα σχήματα εἰς ἐντέλειαν πλήρη, ἐπιδιορθόνων παλαιὰ ἐν μεγίστῃ ἐπιτυχίᾳ καὶ βάπτων εἰς διάφορα χρώματα μετάξινα φορέματα ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης καὶ κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δίδοντος τοιαῦτα. Τὸ ἐργαστήριόν του εἶνε ἐν τῇ ὁδῷ ἁγ. Γεωργίου καὶ ἀριθμῷ 224.

* *
*

Ὁ κ. Γ. Δοιζίδης ὁ καθιασθεὶς εἰς 2 μηνῶν φυλάκισιν δι' ὕβρεις κατὰ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου ἐτράπη, ἠλευθερώθη τὴν 27 Φεβρ. καὶ ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ἐν Κυρηνείᾳ οἱ φίλοι του.

* *
*

Γυνὴ τις ἐκ Κώμης Κκεπὴρ (Καρπασίου) διότι δὲν τὴν ἐδέχθη ὁ ἐραστής της ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἀποθήκῃ τοῦ κ. Χ. Μοδινοῦ κειμένῃ παρὰ τῷ γραφείῳ του ὁδὸς Ἁγ. Γεωργίου πλάτωμα Δικαστηρίων Ἀρ. 18 πωλοῦνται χονδρικῶς σάπωνες ἐκλεκτοὶ, δέρματα Γαλλικὰ, τυρία (Κασκαβάλλια) καὶ ἔλαια καλλίστης ποιότητος εἰς ἐφθηνὰς τιμάς.

Λάρνακι τῇ 4 Μαρτίου 1887.

Φίλη «Σάλπιγξ»

Εἶδον τοὺς ὑπολογισμούς σας διὰ τὰ θρονικὰ καὶ σχεδὸν πλησιάζουν τὴν ἀλήθειαν, φοβοῦμαι μόνον ὅτι τὸ ἐνοίκιον Ἁγίας Μαύρας ἀντὶ 100 εἶναι 10 Λίρ.(*) Εἰσοδήματα ἐδῶ ἐσημειώσατε 300 λίρας καὶ ἰδού:

Ἀπὸ ἐνοικιάσεις		
Σταυροῦ.	*γρ.*	*8,200*
Ἁγίου Μηνᾶ . . .	*»*	*17,200*
Ἐκμισθώσεις χωραφίων		
Τερσεφάνη . . .	*»*	*3,500*
Κανόνικά . . .	*»*	*6,200*
Λειτουργικὰ . . .	*»*	*7,600*
Ζηνείων . . .	*»*	*17,300*
μὲ Λίρ. Ἀγγλίας 182	*γρ.*	*60,000*

Δίσκοι, ἄδειαι γάμων, μνημόσυνα, φιλότιμα Ἱερέων δὲν συμπεριλαμβάνονται

Μισθοί·

Ἀρχιμανδρίτου	*»*	*50*
Διακόνων	*»*	*20*
Κελλάρη	*»*	*12*
Μαγείρου	*»*	*12*
Δούλων	*»*	*30*
Ὑπηρετρίας	*»*	*12*
		136

Ἀγνοῶ ποῖοι μισθοὶ δίδονται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐκεῖ Μητροπόλεως.(**) Κατὰ προσέγγισιν λοιπὸν τὸ εἰσόδημα εἶνε λίρ. ἀγγλ. 1,000 οἱ δὲ μισθοὶ τῶν ἐνταῦθα 136. Εἶνε εὔκολον νὰ γνωσθῶσιν ἔξοδα τροφίμων τῶν 2 Μητροπόλεων, κτηματικοὶ φόροι, καὶ νὰ γνωσθῇ κατὰ προσέγγισιν τὸ περίσσευμα.

(*) Σ. Σ.—Ἐν τῇ ἀπαριθμήσει τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων ἐν τῷ προπαρελθόντι ἀριθμῷ, πράγματι κατὰ λάθος ἐσημειώθη ἡ ἐκμίσθωσις τῆς Ἁγ. Μαύρας ἀντὶ λιρῶν 100 ἐνῶ ἡμεῖς 10 ἐνοούσαμεν. Προσετέθη δηλ. ἓν μηδενικὸν πλὴν ὡς ἤδη πληροφορούμεθα δὲν εἶνε 10 λίραι ἀλλὰ 25 ἡ ἐκμίσθωσις τῶν κτημάτων τούτων. Ἐπίσης διὰ τὰ κτήματα τοῦ ἁγ. Νικολάου εἴχομεν λίρας 8 ἐνῶ ὡς πληροφορούμεθα ἤδη εἶνε 20 περίπου.

(**) Σ. Σ.—Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Μητροπόλεως ἐνταῦθα εἶνε ὁ Πανοσ. Κ. Ἔξαρχος τοῦ θρόνου καὶ ὁ ὑπάλληλός του· οὗτοι δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους εὑρίσκονται εἰς τὴν περιοδείαν.

Φίλη Σάλπιγξ (Λάρν. 9 Μαρτίου 87.)

Γιὰ ταξειδι.

Ἰδοὺ ἡ σκέψις τῶν δυστυχῶν Κυπρίων, ὡς ἐκ τῆς ἐπαπειλούσης αὐτοὺς ἀνομβρίας καὶ βεβαίως ἀσὺ ἐνὸς ὀλίγου ἐκλείπει καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐλπὶς συντηρήσεως. Ἕκαστος θὰ ζητήσῃ πλέον ζωὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἶναι εὔνοητα, ὅτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ νὰ καταθέσῃ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ Νοσοθεσικοῦ της νομοσχέδιον ἀφορῶν τὴν ἵδρυσιν γεωργικῆς τραπέζης, ἀφορῶν τὴν σύστασιν γεωργικῆς τραπέζης πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πενομένων γεωργῶν, ἐξ ὧν ἐξήρτηται, καὶ ἡ θέσις τοῦ ἀπέλπιδος πολίτου.

Ἐν παλαιαῖς ἐποχαῖς, μᾶλλον χθὲς ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις τῆς Τουρκίας λαμβάνουσα παρὰ τῶν γεωργῶν, τὴν δεκάτην εἰς εἶδος, ἐκράτει αὐτὴν ἐν ταῖς ἀποθήκαις της, καὶ εἰς περίστασιν δυστυχίας ἀνομβρίας οὕτως εἰπεῖν, ἐβοήθει τὸν γεωργὸν, παραχωροῦσα αὐτῷ σιτηρὰ πρὸς συντήρησιν, καὶ πρὸς σπορὰν διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου διέμενεν ὁ δυστυχὴς Κύπριος ἐν τῷ πολυτλήμονι τόπῳ του, ἐνατενίζων εἰς τὸ μέλλον, καὶ εὐγνωμονῶν καὶ τὴν Κυβέρνησίν του διὰ τὰς πατρικάς της μερίμνας.

Τὸ δάνειον τοῦτο τῶν σιτηρῶν ἐκαμνεν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἄνευ κέρδους, καὶ ἀμοιβῆς, διότι ἔβιδε 5 Κυλὰ,καὶ εἰς τὴν νέαν ἐσοδείαν ἀπελάμβανε πάλιν 5 Κοιλά· τοῦτο πρέπει νὰ κάμνη καὶ πᾶσα πατρικὴ Κυβέρνησις, ἥτις διοικεῖ ἕνα τόπον, οὐχὶ χάριν ἰδίων συμφερόντων μόνον. Πόσον λυπηρὸν θὰ εἶναι, ἂν οἱ συνταττόμενοι νόμοι, διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Κύπρου, δὲν τύχωσιν ἐφαρμογῆς, ἀφοῦ οὗτοι σκέπτονται μετανάστευσιν.

Ὁ Μέγας Ἀρμοστὴς φιλανθρωπίᾳ φερόμενος ἐμνήσθη ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ του, τῆς Πάφου ὡς δυστυχούσης, καὶ ὅτι θὰ ἐλάμβανεν ἐφέτος τὴν δεκάτην εἰς εἶδος, δι' εὐκολίαν τοῦ γεωργοῦ, καλὸν τὸ τοιοῦτον ἂν συνέβαινε δι' ὅλην τὴν νῆσον, διότι καὶ ἡ Μεσαορία καὶ ἡ Καρπασία δὲν εἶναι ὀλιγώτερον δυστυχεῖς τῆς Πάφου, καὶ νομίζω, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅτι, ἅμα δὲν λάβῃ τὴν δεκάτην της ἐκ τοῦ ἀλωνίου, εἴτε τῆς Πάφου, εἴτε τῆς Μεσαορίας, εἴτε τῆς Καρπασίας, δὲν θὰ εὑρεθῇ ἱκανὴ νὰ εἰσπράξῃ πλέον τὸν χρηματικὸν φόρον τῆς δεκάτης, ὡς ἐκ τῆς μηδαμινῆς εἰσοδείας, καὶ τότε θὰ χάσῃ καὶ τ' αὐγὰ καὶ τὸ καλάθι.

Τὰ πάντα ἐν τῇ νήσῳ παραλύουν, τό τε ἐμπόριον ἥ τε βιομηχανία, καὶ οὐδεὶς σκέπτεται διὰ καλυτέρευσιν βλέπων τὴν Κυβέρνησίν του ἀρροντιστοῦσαν.

Ἂς περιμένωμεν ὑπομένοντες μεχρισότου ὁ οὐρανὸς εὐδοκήσῃ ἄλλως ὑπὲρ ἡμῶν.

*

Ἐν Λιγαλούσῃ πρὸ ἡμερῶν χάρις εἰς τὴν χρονίδα 5] μελοῦς ἐπιτροπῆς συνεστήθη παρθεναγωγεῖον καὶ ὡς παρθεναγωγὸς διωρίσθη ἡ ἄλλοτε ἐν Ριζοκαρπάσῳ διευθύνουσα τὸ πρῶτον ἐν Καρπασίῳ ἱδρυθὲν παρθεναγωγεῖον κ. Μαριγῶ Γεωργίου. Τὸ παρθεναγωγεῖον ἀριθμεῖ περὶ τὰ 45 κορίτζια, ἀναλόγως τῶν ὀλίγων ἡμερῶν τῆς συστάσεως τοῦ παρθεναγωγείου. Ὁ κ. Καλλονᾶς περιηγούμενος τὴν ἐπαρχίαν ἐπεσκέφθη τὸ ἐν λόγῳ παρθεναγωγεῖον καὶ ἐξετάσας τὰς μαθητρίας εὗρῆκε τὴν πρόοδον ἀνωτέραν πάσης ἐλπίδος. Ἀρρεναγωγεῖον ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ δυστυχῶς ἀπὸ τὸν παρελθόντα Μαΐον δὲν ὑπάρχει. Ἅμα ἐτελείωσεν ὁ συμφωνηθεὶς χρόνος τοῦ πρώην διδασκάλου Δ. Λοϊζίδου ὁ ὁποῖος ἔληξε κατὰ Ἀπρίλιων ἢ Μαΐον, ἔκλεισε τὸ Σχολεῖον διότι δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, διὰ τὸν ἔτος. Πολλάκις ἔγειναν ἀπόπειραι περὶ διορισμοῦ διδασκάλου, πάντοτε ὅμως ἐναντίωσαν χάριν τῆς ἀφιλομουσίας 2 ἀτόμων ἑνὸς Ἱερέως καὶ ἑνὸς λαϊκοῦ· οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀντενεργοῦν εἰς πολλὰς καλὰς ἐργασίας τοῦ χωρίου χάριν τῶν σκοπῶν των, τοὺς ὁποίους συμβουλεύομεν νὰ παύσουν ἀπὸ τοιαύτας κακὰς ἀντενεργείας διότι θὰ δημοσιεύσωμεν ὅλας τὰς πράξεις των, τοῦ δὲ Ἱερέως θὰ δώσωμεν τὸ ὄνομά του εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ ὁποῖος ἐὰν μάθῃ τὰς πράξεις του βεβαίως θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν μεγαλειτέραν ἐκκλησιαστικὴν τιμωρίαν.

Ἐν Ριζοκαρπάσῳ ὡς γνωρίζεται ὑπῆρχον κόμματα τῶν σχολείων καὶ ἦσαν διηρημένα εἰς 2 Ἀρρεναγωγεῖα καὶ 2 παρθεναγωγεῖα· χάριν ὅμως πρώτων τῆς συμβουλευτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ δεύτερον τῶν προσπαθειῶν τοῦ κ. Ν. Καλλονᾶ κατωρθώθη ἡ ἕνωσις τῶν κομμάτων καὶ τῶν σχολείων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Χατζῆ Οἰκονόμου.

Τὰ σπαρτὰ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Καρπασίου εἶναι μὲν γερὰ ἀλλὰ πολὺ μικρὰ καὶ ἂν ἐντὸς τοῦ Μαρτίου δὲν γείνουν βροχαὶ δὲν θὰ γείνουν τίποτε.

Ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἐλυπήθη τοὺς Παφίους καὶ διέταξεν ἐφέτος ἡ δεκατεία νὰ πασθῇ εἰς εἶδος νὰ ἀρχίσῃ δὲ καὶ δρόμον διὰ νὰ ὠφεληθῇ ἡ κατωτέρα τάξις· ἐὰν ἐπεσκέπτετο ὅμως καὶ τὸ Καρπάσιν ἡ Α. Ἐξ. θὰ ἔβλεπεν ὅτι καὶ ἐδῶ ἡ δυστυχία καὶ ἡ πεῖνα δὲν εἶνε ὀλιγωτέρα τῆς Πάφου καὶ θὰ ἐφρόντιζε βεβαίως καὶ διὰ τοὺς Καρπασίτας· καὶ ἂν δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ πάρῃ καὶ ἀπὸ Καρπάσιν ἐφέτος τὴν δεκατείαν εἰς εἶδος, τοὐλάχιστον νὰ ἀνοίξῃ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν πρῶτον δημοσίους ἐργασίας, καὶ δεύτερον νὰ ἀναβληθῇ ἡ εἴσπραξις τῶν ὑπολοίπων φόρων εἰς καλλιτέραν περίστασιν. Ἡ θέσις ἐν ἑνὶ λόγῳ τοῦ Καρπασίου εἶναι δεινή.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Φήμη διεδόθη ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχ. ὁ Μ. Ἀρμοστὴς προτίθεται νὰ ἱδρύσῃ Ἐπαρχιακὸν δικαστήριον ἐν τοῖς διαμερίσμασι Μόρφου καὶ Λεύκας. Λίαν ἀληθῶς πρόσφορον τυγχάνει τοῦτο διὰ τὰ ἐν λόγῳ διαμερίσματα, καθ' ὅσον ἀπαλλάττονται οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι αὐτῶν ἀπὸ τὰς ὑπερβολικὰς ζημίας, δυσκολίας καὶ χασομερήματα, ἅτινα ὑφίστανται, ὄντες ἠναγκασμένοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Λευκωσίαν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεών των. Τοῦ σκοποῦ τούτου πραγματοποιουμένου, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις ὡς ἀρμοδιωτάτην θέσιν διὰ τὴν ἵδρυσιν ταύτην θέλει ἐγκρίνει τὴν Κωμόπολιν Μόρφου, ἥτις εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ κέντρον τῶν δύο διαμερισμάτων.

22 Φιβρουαρίου 1887.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Μόρφου.

Larnaca, le 9 Janvier 1887.

M.

Nous avons l'honneur de vous informer que la société de commerce Vassiliadi & Zimboulachi, dout le siège social était à Larnaca (Chypre), a été dissoute le 8 Janvier courant par suite du décès de Mr. Stylien Vassiliadi l'un des associés.

Mr. Théodore Zimboulachi, demeurant à Larnaca, a été nommé liquidateur de la dite société par les co-intéressés soussignés.

Veulllez prendre note de la signature ci-dessous du liquidateur, et agréer, M. l'assurance de notre parfaite considération.

Vve Théophila Michellidi,
demeurant à Alexandrie.

Antoine Vassiliadi,
demeurant à Marseille.

Théodore Zimboulachi,
demeurant à Larnaca.

Mr. Théodore Zimboulachi signera:

VASSILIADI & ZIMBOULAGHI.

Larnaca, le 9 Janvier 1887.

M.

Me référant à la circulaire ci-contre, j'ai l'honneur de vous annoncer que la maison Vassiliadi & Zimboulachi, dont le siège social était à Larnaca, ayant été dissoute par suite du décès de Mr. Stylien Vassiliadi; je viens de former, avec le concours des commanditaires de la maison antérieurement existante, une nouvelle société qui aura pour raison sociale:

Zimboulachi de Vassiliadi & Cie.

et qui conservera son siège à Larnaca, et qui continuera ses opérations comme par le passé.

Veuillez prendre note de ma signature ci-dessous, et agréer Mr. l'assurance de ma parfaite considération.

ZIMBOULACHI de VASSILIADI & Co.

Mr. Théodore Zimboulachi, signera:

ZIMBOULACHI DE VASSILIADI & CIE.

Τοῦ ἑταιρικοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ καὶ ΖΙΜΠΟΥΛΑΚΗΣ,

τοῦ ὁποίου τὸ κέντρον εὑρίσκετο ἐν Λάρνακι, διαλυθέντος τὴν 8ην Ἰανουαρίου ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου Στυλιανοῦ Βασιλειάδου ἑνὸς τῶν συνεταίρων, ὁ ἐνταῦθα κ. Θεόδωρος Ζιμπουλάκης ἐνετάλη νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διάλυσιν ὑπὸ τὸν τίτλον

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ καὶ ΖΙΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

εἰς διάλυσιν.

Τῇ συνδρομῇ δὲ τῶν συνεταίρων τοῦ πρώην ἐμπορικοῦ οἴκου, εἰς διάλυσιν ἤδη εὑρισκομένου, συνεστήθη νέος ἑταιρικὸς οἶκος ὑπὸ τὸν τίτλον

ΖΙΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ καὶ Σια

ὅστις ἐπίσης θὰ ἔχῃ τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν του ἐν Λάρνακι, καὶ θέλει ἐξακολουθήσει τὰς αὐτὰς ὡς πρότερον ἐργασίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Τὰ καταιβάσματα τοῦ οἴνου ἠραιώθησαν ἀρκετὰ, εἰς δὲ τὰ χαρούπια ἀπραξία. Κατὰ συνέπειαν ὑπάρχει στασιμότης εἰς τὰς τιμάς.

κρασία καλῆς ποιότ.	γρ.	140—150
» συνήθη γερὰ	»	100—190
» κόκκινα	»	45—90
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ παράδ.		60——
σταφίδες ξηραὶ ἐλλείπουσιν		
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας.	Γρ.	112——

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

Λύσεις καὶ λυτῆρες τῶν παρελθόντων.

Τοῦ αἰνίγματος: Ἰούδας, οἱ κ.κ. Κ. Μ. Κ. Μ. Ι. Εὐθύβουλος καὶ Γ. Μ. ἐντεῦθεν. Τὸ αἴνιγμα χρόνος ἔλυσαν καὶ οἱ κ.κ. Γ. Καρτάλις καὶ Ι. Β.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τὸ πρῶτον μου εἶνε πρόθεσις, τὸ δεύτερόν μου ῥῆμα
τὸ τρίτον σοὶ ὁμολογεῖ ὅτ' εἶν' δικόν σου κτῆμα·
Ἂν μὲ ἑνώσῃς, ἀπαντᾷς ἐνώπιόν σου κῆπον
ὡραῖον καὶ τερπνότατον. Ἀρκοῦσιν ὅσα εἶπον.

Λαπίθῳ Π. Χρηστόπουλος.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης. —Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλαβάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τριχώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ. —Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἡλιάδης διδάσκαλος Λιοναρίσσου.—Ἐν Λευκάρᾳς ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»